

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A ASEZAMINTELOR CULTURALE

Anul 61 • Seria II • Nr. 531 • Miercuri 26 februarie 1958 • 8 pagini — 15 bani

CETĂȚENI ȘI CETĂȚENE,

La 2 martie, veniți cu toții la vot. Să dăm cu încredere votul nostru candidaților Frontului Democrației Populare!

La Consiliul de Miniștri al R. P. Romine au început convorbirile între delegația guvernamentală și de partid romină și cea ungară

O CONTRIBUȚIE DE SEAMĂ LA ÎNTĂRIREA PRIETENIEI ROMÎNO-UNGARE

Poporul nostru găzduiește în aceste zile oaspeți dragi: delegația guvernamentală și de partid a R.P. Ungare, condusă de tovarășul Kádár János, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar. În alții oaspeți din țara vecină și prietenă au fost întâmpinați pretutindeni în patria noastră cu deosebită căldură și bucurie, expresie a sincerii prietenii pe care poporul nostru o nutrește față de poporul frate ungar.

Prietenia romîno-ungară s-a făcut de-a lungul secolelor în luptele comune pentru libertate ale oamenilor muncii romîni și unguri. În trecut, clasele exploatare din România și Ungaria s-au străduit să cultive sămînța urii și vrajbei între țările și popoarele noastre, spre a le putea exploata și asupra cît mai sălbatic. Prietenia dintre poporul romîn și poporul ungar a căpătat o largă dezvoltare și s-a întărit an de an după instaurarea în ambele state a regimului democrat-popular. Țările noastre libere, construirea ale socialismului, au devenit țări surori în marea familie a lagărului socialist, iar în relațiile romîno-ungare s-a realizat o colitură radicală în direcția unei trainice alianțe frățești, a colaborării și într-ajutării tovarășești.

Eliberate de jugul exploatării și aspirării burghezo-moșierești, bucurîndu-se de colaborarea frățească în cadrul comunității țărănilor socialiste și de ajutorul Uniunii Sovietice, popoarele romîn și ungar au obținut, ca și celelalte popoare ale țărilor socialiste surori, remarcabile succese în dezvoltarea industriei și agriculturii, în ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului.

Dușmanii vieții noi a poporului ungar, ai operai pașnice de construire a socialismului, au pus la cale și au organizat contrarevoluția din octombrie 1956, în scopul rușii Ungariei din lagărul socialist, în scopul lichidării cuceririlor socialiste obținute de poporul ungar, dîndu-și pe față intențiile de a crea din nou un focar de intrigi și discordie în această parte a Eu-

ropei. Calculele elementelor fasciste contrarevoluționare și ale sprijinitorilor lor din apus, cercurile agresive imperialiste, au suferit un eșec rușinos. Împreună cu toate popoarele țărilor lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, poporul romîn, oamenii muncii de toate naționalitățile din țara noastră, au dat din toată inima ajutor frățesc oamenilor muncii din Ungaria, care s-au ridicat în apărarea puleii populare.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și a Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc, poporul muncitor din R.P. Ungară a zdrobit contrarevoluția și continuă marea operă de construire a socialismului. În multe ramuri ale economiei a fost depășit nivelul dinaintea de octombrie 1956, cu toate eforturile cerute de vindicarea rănilor provocate de contrarevoluție. Majoritatea covârșitoare a poporului muncitor ungar, strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, nu și-a precupețit forțele pentru consolidarea orînduirii sociale și de stat a R.P. Ungare. Astăzi R.P. Ungară stă din nou cu fermitate în lagărul socialismului și al păcii.

Vizita în patria noastră a înalților oaspeți din R. P. Ungară a prilejuit o puternică manifestare a prieteniei și colaborării frățești romîno-ungare. Întîlnirile emoționante dintre oamenii muncii din R.P. Romînă și conducătorii poporului ungar au dovedit hotărîrea neclintită a popoarelor noastre de a dezvolta și întări și mai mult prietenia ce le leagă. Convorbirile purtate de conducătorii țării noastre cu conducătorii R.P. Ungare, alit pe linie de stat cît și de partid, au evidențiat unanimitatea deplină de vederi în toate problemele discutate.

A fost exprimată dorința fermă de a se lărgi, spre binele ambelor popoare, legăturile politice, economice și culturale dintre R.P. Romînă și R. P. Ungară. Partidul Muncitoresc Romîn și Partidul Muncitoresc Socialist Ungar, conducătorii încercați ai

(Continuare în pagina 7-a)

VOTURILE, ALBE FLORI...

Casa de alegători
Plină-i toată de bujori,
De bujori, de trandafiri,
Parcă-așteaptă niscal miri.
Nu-s bujori, nici ruje au-s
Ci sînt steaguri colo sus,
Steaguri roșii de mătaso —
Răsăritul peste case!
Și mai flutură-n pridvor
Mindrul nostru tricolor
Cu o stemă, măi Ioane,
Fără lei, fără coroane,
Ci cu stema cea de azi:
Soare, soadă, munți și brazi,
Spice lungi cu boabă bună
Ce-n cunună se-mpreună,

De la streșină la geamuri
Casa-i îmbrăcată-n flămuri,
Casei cînd îi trece pragul
Buzele sărută sloagu!
Vin aici și mici și mari,
Vin țărani gospodari
Vin cu zorile pe față,
Să voteze pentru viață,
Vin cu zorile încoace,
Să voteze pentru pace!
Voturile, albe flori,
Albe flori, albe boboace,
Intr-o urnă le sădim,
Fericiți pe veci să fim.

George Dcn

VOTUL nostru VOTUL Bunăstării

Așteptăm cu toată căldura sufletului o sărbătoare care ne este dragă și pe care, tocmai de aceea, o întîmpinăm în chip deosebit. În aceste zile din preajma lui 2 martie, flori dintre cele mai frumoase, crescute și alese în paradisul serelor, sînt gata să împodobească localurile secțiilor de votare unde ne vom întîlni din nou. Mîini agere investimîntează urmele cu pînză roșie. Din inițiativa comitetelor raionale U.T.M., au loc entuziaste întîlniri colective cu tinerii care vor vota pentru prima dată. Mii de echipe difuzează pretutindeni un bogat material agitatoric, alcătuit din broșuri, afișe, chemări ale Consiliilor F.D.P. Nenumărate lăcașuri de cultură prezintă zilnic programe închinare alegerilor pentru sfaturile populare.

Cadrul larg, festiv, îmbrățișează în aceste zile o vie activitate electorală. Fiecare întîlnire a alegătorilor cu candidații prilejuieste nu numai un rodnic bilanț al realizărilor pe plan local din ultimii doi ani, dar și rezolvarea unor noi probleme cetățenești. În orașele și satele regiunii Bacău, de pildă, au și început să fie traduse în fapt numeroasele propuneri venite din masa celor 200.000 cetățeni care au luat parte la peste 4.000 de întîlniri cu candidații F.D.P. Tezaurul inițiativei cetățenești este valorificat fără întîrziere prin grija sfaturilor populare, organe locale ale puterii de stat. Campania electorală își dezvăluie astfel caracterul adine constructiv, gospodăresc, de etapă stimulative, prielnică unui nou șir de înlăturări imediate, care se adaugă celor de pînă acum.

Nu există oraș sau comună care să nu poarte pecetea îmbunătățirii continue a muncii sfa-

turilor populare în domeniul gospodăresc și edilitar.

În ultimii doi ani, numărul satelor electrificate din regiunea Constanța a crescut cu încă 22. Au luat ființă 11 biblioteci noi și 22 de cămine culturale, iar numărul cinematografelelor din regiune s-a ridicat la 75. Suprafața străzilor și trotuarelor amenajate în așezările de stepă depășește cifra de un milion metri pătrați.

În satele raionului Sibiu, de la ultimele alegeri pentru sfaturile populare, au fost construite 398 de case noi, iar în Porumbacu, Glimboacea, Săcădate, Armeni și alte sate s-a aprins pentru prima dată lumina electrică.

Sfaturile populare, ale căror atribuțiuni și posibilități economice s-au lărgit mult în ultima vreme, s-au îngrijit pretutindeni să dea o largă valorificare resurselor locale, în scopul asigurării belșugului de produse de consum și materiale de construcție. În regiunea Oradea, de pildă, întreprinderile tinerei industrie locale au produs, numai în cursul anului trecut, 20 milioane cărămizi, 3 milioane țigle și aproape 7.000 m.p. usi și ferestre. Tot în această regiune, au luat ființă patru case raionale de cultură și casa regională de creație, iar numărul cinematografelelor a ajuns la 67 față de 7 cite erau în 1944.

În raionul Tg. Neamt, neconținuta preocupare a sfaturilor populare pentru întărirea gospodăriilor colective a dus la sporirea simțitoare a veniturilor realizate de colectivități. Din cele 577 familii de colectivități din

(Continuare în pagina 2 a)

CU TOTII LA VOT

Intre cuvint și faptă

George Demetru Pan

Este adevărat că zilele de sărbătoare răsfrîng strălucirea și freacă pe chipul oamenilor. Ii vezi zîmbitori și plini de o voie bună care molipsește și aerul. Sentimentul acesta este alit de trainic pe cît sînt împrejurările care i-au dat naștere și care-l alimentează neîncetat.

În Tăndărei, comună din marginea de răsărit a Bărăganului, cîntecul difuzoarelor, coloritul afișelor, însuflețirea de pe uliți te învaluiu de la primii pași și-ți pregătesc intrarea în povestea cea nouă a locurilor acestora.

De multă vreme oamenii nu mai spun aici: „Pînă la țarușul ăsta e al meu. D-acolo începe al lui „cutărică”. Au îngropat vechile raporturi și barierele dintre inimi. Privești cîmpul cu grîu, ivit îndrăzneț pe suprafețe cît ținea cîndva un sfert din moșia lui Pană și vezi parcă mulțimea de oameni, întreaga suflare a satului, care și-a unit puterile.

Satul e împînzit, cum spuneam, cu afișe. Candidații de altădată sînt înfățișați în chip de dulăi, scîrboși de grași, năpustiți pe ciolanul puterii. Or fi printre ei și alde Pană și Belu, și Roșculeț care promiteau sătenilor subțiați de foame ca umbrele, o vacă pe un vot. În fața afișelor sătenii se opresc și rid. E dezvăluită aici toată mascarada electorală din trecut. De multă vreme viața a răsturnat situațiile. Acum ei, umilitii și batjocoriții de altădată sînt cei bogați și puternici. În doi ani, adică 1956—1958, au cumpărat locuitorii din Tăndărei, numai de la cooperativa din comuna lor, mărfuri în valoare de 23 milioane lei. Ce fel de mărfuri? Aparatură de radio, biciclete, covoare, mătăsuri, cizme, șofe, cosmetice etc. Aud că sînt și două televizoare în sat! Cu ce? Cu bani cîștiți prin muncă, firește.

Se vorbește de milioane cum ai vorbi de pietriș pentru uliță sau pari pentru vie. Și unde? Aici unde erau 300 de bordeie sărace, cu oameni chinându-se ca vai de ei.

Am nimerit în plină campanie de alegeri. Plutește în văzduh, cum spuneam, suflul sărbătorii apropiate: ziua alegerilor de deputați. O întîmpină cu planuri îndrăznețe, multe zămislite în adunările cu candidații. Unul dintre ei, Mihai Dascălu, le zugrăvește, vorbind, un tablou al comunei, așa cum va arăta peste doi ani. „O să se facă o fabrică de cărămidă și țiglă cu 500 de muncitori. Avem aici o argilă primă. Rezervă pentru 150 de ani”. Apoi vine vorba de casa de cultură. Unitățile culturale nu mai ajung. Trebuie casă de cultură și pace! E un vis mai vechi. Au început să adune materiale încă de anul trecut. Cum își adună fata zestrea. Au cărămidă un vagon de var, două de ciment, tablă. Propunerea se sprijină, după cum vedeți, pe ceva. Și un stadion trebuie. Au colectiv sportiv, „Victoria-Tăndărei”, și o ambiție sportivă își petrec echipele peste tot. Pînă și bătrînii merg cu ele.

Comuna e complet colectivizată. Multe din discuții s-au învîrtit în jurul gospodăriilor colective. La Strachina trebuie întărită răspunderea personală. Anul trecut erau pierdut hamuri și hături și n-a plătit nimeni. Trebuie cărat grabnic gunoiul la cîmp. Au instituit în chiar aceste zile „săptămîna căratului gunoiului” (10—18 februarie). 125 de colectivisti cu 40 de atelaje au mîntuit munca asta. Brigada

lui Hageanu de la G.A.C. „Kirov” a dus singură 1.200 tone.

La 10 februarie au terminat reparatul uneltelor. A fost o propunere adoptată unanim și tot așa dusă la capăt. S-a vorbit și de contractări și achiziții cu statul. Miercuri, 19 februarie a început „săptămîna achizițiilor”. În 24 de ore au vîndut cooperativei din sat 30.000 kg. de cereale și 45.000 de ouă. „Săptămîna” este, dacă vrei, o acțiune cu caracter patriotic. Ea creează un entuziasm general, agîlînd și cele mai molcome firi. Așa se întîmplă că Lazăr Picerea care o ținea tot cu: „Să văz întii recolta”, a făcut ca toată lumea și a contractat 200 kg.

Acum se repară drumurile de acces. „În cîntea alegerilor să fie drumul ca-n palmă...!” Căruțe și remorci de la S.M.T., cară piatră și pămînt. Pe drum zboară o căruță cu doi telegari. E Tudor Barbu, președinte la Sudiți, comună vecină. Din mers își împărtășește cuiva bucuria. „Frățioare, duminică seara s-au aprins becurile-n sat”. Așa e, duminică, 16 februarie, la Sudiți au lucit primele becuri electrice. Pînă la 11 din noapte la fiecare stîlp au stat oamenii ciorchine. Nu mai osteneau privind în sus, într-o mută admirație, la opera minilor lor.

Aici, ca pretutindeni, proiectele pe care le-au făcut la întîlnirile electorale, devin fapte. N-au așteptat pentru asta o zi solemnă. Viața curge în fiecare clipă. Iar ei muncind tăcuți și diriți, îi mîină, după voia lor, cursul.

V. Toso

Votul nostru — votul bunăstării

(Urmare din pag. 1-a)

satele raionului, 132 și-au clădit case noi, 31 și-au cumpărat mobilă, 57 aparate de radio, 218 și-au cumpărat vaci cu lapte, iar 179 au ridicat diferite construcții pentru adăpostirea animalelor în gospodăria personală.

În fiecare regiune sau raion, ar putea fi alcătuite adevărate cărți de aur ale realizărilor din anii puterii populare, cu bogate capitole închinare răstimpului de la ultimele alegeri pentru sfaturile populare și pînă astăzi. Poporul muncitor din țara noastră este mîndru de realizările dobîndite, sub conducerea înțeleaptă a partidului, pe calea construcției socialismului. În fața noastră, a tuturor, se deschid largi perspective de muncă și de creație. Fiecare cetățean, fiecare om al muncii, s-a convins cu prisosință că sfaturile populare acționează tot mai rodnic pentru soluționarea problemelor economice, gospodărești, edilitare și social-culturale. De aceea, fiecare constructor al socialismului va vota cu încredere pe candidații Frontului Democrației Populare, candidații poporului. Ziua de 2 martie, ziua alegerilor, va constitui o nouă manifestare a dragostei noastre fierbinți pentru scumpa noastră patrie, a atașamentului de neclintit față de partid și guvern.

Acordînd votul nostru candidaților F.D.P. vrednicii gospodari ai orașelor și satelor, vom vota pentru înflorirea patriei noastre, pentru fericierea și liniștea căminelor, pentru bunăstarea întregului popor.

CÎNTEC LA URCAT SPRE CULMI

Cînd fruntea își suiră Carpații către soare,
Au intîlnit Partidul, pe culmi nemuritoare —
Și-a beznă strălucirea, în veșnică lumină,
Cînd plină și Carpații zăceau cu fruntea-n tînă.
În drum spre mine, omul, în luptă și în muncă,
Un reazim scump cunoaște și gloria-i deplină
Pe culmile de purpuri sub bolta diamantină.
A viscolii decenii... departe-l viscol încă...
Dar oamenii-ntr-un singur mînaunchi pot fi o stîncă
De mil de stînci —
aici viitor, nici spadă nu-l închină.

Cînd viața drumul plin și-l urmărește
Și vai de bucurii destălnăsește,
Spre luminoase zări privirea sue,
Iar inima prejos n-o să rămîie.
Copii de azi îi vezi cît munții mine —
Și nu mai este masă fără piine
Cît cel sărac pe-ogor nu mai jelește...
Din cînt și muncă lumea asta crește;
Din dragostea-ntră lumea muncă crește.
Să urce-un soare nou ca dintr-o mare:
Partidul,

Indemn,

călăuză

și culme

Poporul cel harnic spre el să-l îndrume.
Partidul,

na fluviaz de oameni și lapte.

Faș sigur prin neguri și zi după noapte,
Un daralic lan; arbore-n floare;

porumburi

Ca săbii spre nori clătinate pe dimburi.

A binele vastă pădure dorită,

Pe-o gură de rai pămîntean odrăslită.

Stau cîecur dușmanii, omide și ciuză,
Strigoii, uneltind la răscrucă de lume,
Șacali hămesiți de străvechea lor vîre:
Sclavia și trîndul — ospăț și durere...
Dar hăcără luptei vîpala și-o crește;
Și secretele-n oameni mai viu străluciește.
În ceasul senin,

după zloată și ceață,

Partidul, conduce pe-o cale semeață,

Cînd calcă în fabrici,

cînd intră în case,

Cu pașii lui siguri

prin vremi furtunoase

Cu chipul de zîmbet, brăzdat de sudare,

Cu piept de motoare,

cu glas de tractoare;

Și gara de țaguri și grîne țe plină —

Din slovă de soare, izvor de lumină.

Ascultă

în ceasul senin,

după ceață,

Partidul

cum cheamă spre-o culme semeață.

Cînta-n inimi clar răsună

Mii de fapte încunună.

Visul, ca un șoim de-țel,

Zboară către culmi și el...

Cartea luptei lui, e stea;

Pașul lui greș n-o să dea —

Nu e bucium să nu-l cheme

De-i vreo piedică prin vreme;

Cugetele vii și multe

Statul lui nu pot să-l uite

Și nu-i beznă să nu sece

Pe oriunde-ar fi și-ar trece

Partidul,

chemare

fierbinte

și clară

Lucecătură roșu veghind peste țară.

Colectivista Emilia Cora, din Carei, a fost propusă candidată a 3-a oară. Iată-o în fotografie, la o întîlnire cu alegătorii din circumscripția 19-a regională.

Intrară în grajd și se așezară pe lavița de scinduri bătuță în pământ, alături de masă — o ușă proptită în patru pari. Gligor se jucă o vreme cu lingura de lemn în fiertura verzule, până când Florița se supără :

— Te umpli, ori te joci ?
— Bine, bine — spuse Gligor repede și începu să soarbă cu zgomot ; după câteva clipe se opri și se strîmbă :
— Că bine trăim ! Da' dacă ar fi iarnă, ce-am mânca ?
— Mulți are ce mânca și iarna — zise Florița — privind-l în așa fel ca el să înțeleagă la cine se gîndește, ceea ce se și întimplă, și Gligor roși. Când cineva îl vorbea de rău pe Găvril a Ursului în fața lui, se simțea stînjinit, ca și cum acea ar fi putut afla că a fost injurat în fața lui și el nu i-a luat partea. Încercă să schimbe vorba și se adresă lui Mitru :

— Auzi tu, am auzit că Ezechiel a Ursului s-o alipuit la Picu... ori la Cloambeș, s-o fi băgat slugă, săracu'... Și tu ziceai că s-o vorbit cu talcă-său să se sfădească împreună și să piște niște pămînt.

— Da' mai dă-i și-n urzici ! — se supără de-a binelea Florița. — Faci ce faci și tot la el vii, bată-i Dumnezeu, doamne iartă-mă, că bine zice de aceea Mitru, că nu-i trebuiește asemenea primar... Gligor zîmbi ușor... „Nu-i trebuiește lui Mitru primar pe Găvril a Ursului”. Se mai gîndi de două ori la același lucru și-l umflă risul, pe față.

— Mă, tu ești sărit rău — zise Mitru — tu ești tare sărit. Poți lua leparca asta de aici, muiere... las' că nu pește mult om coace pită albă. Trebuie să meșteresc oarece și la cuptorul acela... Tot s-o strîcat pe aici, cît am fost eu cătană, doamne ferește, să lași ceva pe seama muiereiilor...

— Că doară n-ai fi vrut să prind plumbul de tun cu mina ! — se zborși Florița. Mitru o privi curios.
— Tu ți-ai af'at gura, muiere — spuse destul de vesel. — Știi ce, Gligore ? Om merge la treburi, că trebuie să se ducă tovarășul Ardeleanu la Arad, după un inginer de cadastru, să vină să facă măsurătoarea...

In clipa aceea ciuliră amîndoi urechile : pe uliță se auzea claxonul unei mașini și strigăte de copii
— No, drace ! — făcu Mitru.
— Mitru Moțului ! Mă, președinte ! Hai, că te caută un domn ! — strigă baba Valeria, vecina lor. Hai, mă, că-i cu mașina !
Lui Mitru începură să-i clipească ochii, parcă speriați.
— Domnule Moț ! — strigă cineva de afară.
— Gligore, ia scoate capul și vezi cine-i !
Gligor se sculă încet, greoi, ieși în ușa grajdului, se uită afară, apoi se întoarse și spuse cu o voce foarte puternică :

— Ei un domn...
— Aici stă domnul Moț ? Dumneavoastră sînteți ?
— Nu, zise Gligor. — Eu sînt Gligor Barbură. Altcineva.
— Vin imediat ! — strigă Mitru și se repezi la lada cea mare din colț, scoase costumul negru primit de la George și începu să se îmbrace cu mișcări pripite și stîngace. Gligor, după un timp se așeză liniștit pe prag. În sfîrșit, Mitru ieși în curte ; în poartă stătea Nicușor Spinanțiu și se uita atent împrejur ; afară, în uliță, o mașină mare, albastră, stropită toată cu noroi și în jurul ei, liotă, toți copiii din împrejurimi.
— Faceți casă ? — se interesă Spinanțiu. — Bună ziua. Eu sînt domnul Spinanțiu, secretarul domniei sale, domnului baron Romulus Papp de Zerind.

— Aveți onoarea să vorbiți cu tovarășul Mitru, președintele comisiei de improprietărire — spuse Mitru — și din pricina efortului pe care-l făcu să găsească și să lege aceste cuvînte, palmele începură să-i asude. Ce doriți ?

Spinanțiu îl privi lung, plictisit. Ideea baronului de a-l

trimite dis-de-dimineață să stea de vorbă cu acest dobitoac și să-l aducă la sentimente mai bune, l se părea de un ridicol pe care nu-l egală decît perfectă el inutilitate. „Dragă Spinanție, dacă însuși președintele comisiei se va șterge primul de pe lista infamă, aceasta va produce o excelentă impresiune”, spusese bătrînul, după care-i dăduse amănunte despre felul cum trebuia să stea de vorbă cu vi-ta ; într-un sens, inițierea asta, în metodele lui proprii de activitate, era de bun augur. Sur se larg și veni spre Mitru cu mina înmînsă.

CU PLUGURILE PE MOSIA B

Fragment din romanul „SETEA” de Titu

— Dragă frate, domnul baron a avut vorbe bune despre dumneata.

Mitru își încrעי fruntea ; pricepea un singur lucru : că asta vrea ceva de la el și hotărî să nu se lase.

— Cum să aibă, dacă nu mă cunoaște ?... Il lăsă pe Spinanțiu să deschidă gura ca să-l răspundă și, exact în clipa aceea, a-ăugă : Dragă frate...

Spinanțiu rămase cu gura căscată și se făcu roșu la față, iar Gligor rise gros.

— În fine, domnule Moț... am ținut să stau de vorbă cu dumneata, am ținut mult.

— Poftiți, domnule...

— Bine... aici ? ! — se miră Spinanțiu, care se simțea cam descumpănit...

— Casa nu mi-i încă gata. Acolo-l grajdul, unde gătim deocamdată — spuse Mitru din virful buzelor.

Strîmbătura lui îi plăcu foarte mult lui Gligor, care spuse Floriței, cît putu de tare :

— Mukere, auzi tu ? Bărbatu-tău îi dat dracului !

— Domnule Moț, am venit la dumneata fiindcă ești președintele unei comisii ilegale. I-le-ga-le, și noi înțelegem că, înșelați de o propagandă periculoasă, mergeți pe un drum și mai periculos.

Așteptă ceva, un răspuns, sau ca Mitru să-l contrazică, dar acesta stătea drept în fața lui, cu buzele strînse.

— Comisia e ilegală ! spuse Spinanțiu hotărît.

— Gligore, sucește-mi o țigară ! — se întoarse Mitru spre ușa grajdului. — Poți s-o și lipești.

— Vai, dar poftim, — scoase Spinanțiu tabachera.

Mitru refuză.

— Nu-mi plac astea... Mi-s învățat cu de-alea mai tari.

— Așadar, domnule Moț, comisia e ilegală, și deci toate hotărîrile ei sînt de asemenea ilegale. Noi însă nu vom ține cont de aceasta.

— Nici noi... zise Mitru încet.

Șoferul claxonă de câteva ori, supărat, să alunge copiii, dar sunetul strident le plăcu foarte mult și-și turtiră nasul de geamurile portierei să vadă de unde cîntă trompeta asta. Cîțiva oameni se apropiară și ei de poarta lui Mitru, dar, văzînd un domn bine îmbrăcat înăuntru, se opriră acolo. Spinanțiu începea să se enerveze : crezuse că va intra într-o casă, fie cît de sordidă, unde va putea vorbi între patru ochi cu animalul și uite, trebuia să stea de vorbă în curte și se mai adunau și curioși.

— Domnule Moț, totuși aici nu putem sta de vorbă... Știi ce ? Ce-ar fi să vii la o plîmbare cu mașina ?

— Nu-mi convine — răspunse Mitru.

— Cum ? de ce ?

— Așa. Am și niște treburi. Spune, domnule, de ce ai venit, și să stăm de vorbă...

— Comisia este ilegală — zise Spinanțiu, cu vocea tremurînd

de indignare. — N-are nici de pomână și...

— Nu ne-o plerдем, ce face, că n-au început încă Spinanțiu simți că nu m...

— Uite ce-i — strigă

Domnul baron e răbdător și aducă armata și să vă bage vreți să faceți reforma ? Vo...

plicat și, de altfel, ea a și f...

faceți dumneavoastră aici.

Gligor se sculă încet, și întinse o țigară cît un coce

— Na, mă...

— Mulțumesc, dragă.

Pe Gligor îl bufni iar hohotul lui gros, mulțumit.

— Noi dorim să ne înțe modalitate de a rezolva pro...

Mitru își pierdu răbdare

— Gligore ! strigă el.

— Ce-i ? iese flăcăul din

— Cum îi comisia ?

— Cum să fie ?... Ilegal

— No, atunci, domnule, vi-ți cu bunul și înduratu

lege că se dă pămînt, legea-

— Reforma se va face porul își va fi spus cuvîntul

cuție altă ordine de idei.

Mitru ridică însă din um

— Una-i albă, alta-i ve

— Cheară mă, Mi-

tre, ce vrea ? întrebă un țaran de la

gard. — Poate că vrea oarece, de n-ai

priceput tu !

Mitru se făcu roșu de cîudă, se întoar-

se smucit și se răsti :

— Da' pe tine cine te-o întrebat ?

Omul se cam fistic, pe urmă se sup-

pără și el și vol să-l sudaie ; totuși se gîndi

că nu se face cu un domn de față,

asa că se trase la gard și porni bom-

bănînd pe uliță ; ceilalți însă se înghe-

suiră și mai tare, să nu piardă o iotă.

— Adică te rui împotriva ! — strigă

Spinanțiu. — Am crezut că ești om de

înțeles și văd că ești un inconștient.

Cuvîntul acesta Mitru îl înalțe.

— Ce și-i-înt ?

— Nu-ți dai seama, astu

ZOE BAICOIANU Muncitorul și țărancă (sculptură)

Miron Radu Pămînturil

Pămînturile astea c
Sub vineți munți ș
Noi le muncim cu
Din zorii limpezi p
Luceferii, tăcutul fe

...Cînd tăbărim cu
Ca să pornim obșt
Parcă vedem cum
Dă bătălie pașnica
A muncii — cu c

Fragmente

...ă vă pierdeți vremea
— Nici așa n-avem
ăvară.

...u focul, înțelegi tu?
...mă mințea cu vol, să
...nu vă amestecați. Voi
...ă este un lucru com-
...ansilvania, așa că, de
...n temei juridic tot ce
...e, veni la Mitru și-i

...ajd, de unde se auzi
...te vorbă, să găsim o
...care..

...e de pierdut. Duceți-
...e vi-i voia. Scrie în

...pere, atunci când po-
...nțiu să aducă în dis-

...știți de la mine?

...supără și făcu un pas

...n, cu cine te pul..

...cu

...estea

...ind

...ceată

...eceri...

...ITA PACII"

(Desene de N. HILOHT)

Gligor, care ardea de dorință să spună și el ceva, prinse mo-
mentul și, înecându-se de emoție, întrebă:

— Nu vă supărați că intru și eu în vorbă... Numa' Mitru săra-
cu' capătă pământ? Că așa vorbiți... Sînt mai mulți, și eu mi-s,
așa că de ce vă supărați numa' pe el?

Spinanțiu azvîrlî țigara abia începută și ridică din umeri:

— O să trageți consecințele... Am vrut să ne înțelegem cu bi-
nele, să stăm de vorbă împreună, ca românii..

— Sănătate bună, îl salută Mitru.

Voi să-și scoată și clopul din cap, dar își aduse aminte că e în
capul gol și făcu o mișcare caraghioasă cu mina; se gîndea că el
nu e de fel un om prost.

Din poartă, Spinanțiu, care tremura de cîudă că trebuie să
plece astfel și să-i raporteze baronului cum se sfîrșise discuția astă
Idioată, fără sorți de reușită, se întoarse și, strîmbîndu-se cît pu-
tea mai disprețuitor, aruncă din virful buzelor:

— Va să zică nu vă e teamă, hai?

— Nuuu, spuse Mitru, și, într-adevăr, era foarte mirat de
această întrebare, cu totul fără rost, după părerea lui. De cine?

După ce Spinanțiu se urcă, mașina porni repede, aruncînd în
lături valuri de noroi gălbui. Copiii săriră la o parte, unul dintre
ei ridică o piatră, dar n-avu curajul s-o arunce, ca nu cumva să
strice ceva.

...De la primărie, porni prin sat Vasalie Milloniu cu toba. Il
însoțea și Bicașul cu o trompetă veche și verde de coclea-
lă, și Ardeleanu, care se despărți de ei după cîțiva pași. La
prima încrucișare de ulițe, Vasalie începu să bată toba, însă cu
totul altfel decît o făcea de obicei, cînd avea o anumită măsură,
așa cum învățase pe vremea armatei, cînd fusese în muzica mili-
tară. Acum dădea din răspuțeri în pielea de ciine, iar Bicașul sufla
lung în trompetă și, cum nu se pricepea, nu izbutea să scoată decît
un fel de muget lung, ascuțit, ca de sirenenă. În cîteva minute uli-
țele se umplură de lume: oamenii ieșeau din case, punînd la repe-
zeală pe ei laibărele; ca la un semn, toți cîinii, stîrniți, începură
să latre; Vasalie nu se opri însă, parcă ar fi vrut să nu rămînă
suflet de om în case, așa cum îi poruncise Ardeleanu. Oamenii își
pierdură răbdarea, începură să-l îmboldească:

— Hai, mă, zi, mă, zi o dată..

În hărmălaia asurzitoare a tobei și a trompetei, un bărbat slab,
cu înfățișare bolnăvicioasă, zbiră pe neașteptate:

— O început iară răzbeluuu, oamenii dooor.

Dar Vasalie, fără să se oprească, dădu numa! din cap, în sema
că nu. În sfîrșit, vîrî bețele în centura lată de piele și-i făcu semn
Bicașului să nu mai trîmblîzeze. Acesta se opri, pe urmă, făcîndu-se
alb la față, se clătîna de cîteva ori și se așeză pe o piatră de hotar.
Amețise.

O tăcere nefirească se lăsase asupra adunării. Vasalie scoase
încet de tot o hîrtie din buzunar, o despăturî tacticos, tuși, își dădu
capul pe spate, își pironi privirea într-un punct al cerului și, deo-
dată, începu, cu vocea lătrătoare pe care luncanii l-o cunoșteau
atît de bine:

— Se-aduce la cunoștință! Astăzi! Poate dimineața! Poate
după miezăzi! Vin în sat! Oamenii lui Papp! A baronului!

Aici se opri și, cu o voce schimbată, s-ar fi zis că plină de în-
grîjorare, începu să citească apăsînd pe fiecare cuvînt:

— Vin să ne spună tot felul de minciuni și să ne îmbete de cap,
ca să n-avem corajle să luăm pămîntul!

— Vvvvuu, vîl răsufierea oamenilor.

— Poate că vin și oamenii baronului, să facă bătaie.

— Să vie! — strigă un flăcău roșcat și plin de pistrui. Că-i
luăm cu furcile!

— Comisia de împroprietărire cheamă pe toți cei înscși pe
listă, în față, la primărie, la ora zece.

— Venim! — strigară cîțiva. Venim, da! Poți ști că venim!

— Și mai cheamă pe toți oamenii de cinste și de omenie din
sat, care iubesc satul, să vină ca să vadă ce fel de oameni is dom-
nii care-și zic în baljocură țărăniști.

Și din nou, așa cum obișnuia:

— Se aduce la cunoștință! Să veniți! Să nu vă temeți! Că or
trecut! Acele zile! Cînd să se teamă! Oamenii l..

Pe imasă, coloana se opri. Picu și Cloambeș, înlipseră în
pămînt steagurile, bătrînii se rînduiră într-un semicerc în
fața moșilor, iar cei care se luaseră după el se așezară mai
la o parte, mulți pe jos. În timpul acesta, oamenii care făcuseră
gardă în lungul șoselei veniseră și ei și, la un semn al lui George,
se postară într-un fel de arc. Spinanțiu se enervă. Nu se gîndise
că ar fi mai bine să vorbească de pe ceva înalt. Așa se pier-
dea. Pășii în fața coloanei și începu:

— Frați țărani!

— Frate ești cu domni, nu cu noi! răeni Mitru și un cor de
glasuri îi răspunse:

— Aș-i!

— Lăsați-mă să vorbesc, ori vi-e frică de adevăr?! — țipă
din toate puterile Spinanțiu. Glasul i se pierdea. Nu era un orator
bun în zer liber.

— Vrem pămînt, că ne-am luptat! — strigă Catița Turicuiui,
ca o trompetă. Mitru se întoarse:

— Mai tacl, nană! Unde te-ai luptat? În paț, cu bărbatu'?

— Frați țărani, iubiți romîni! — urmă Spinanțiu. În ultima
vreme, aici, în satul dumneavoastră, s-au petrecut multe lucruri
care... Se fistici, îngrozit. Totul era pierdut de la început. El
era vreo sută și aici se adunaseră peste trei sute de bărbați și
femei; Baniciu cu Blotor se strecuraseră prin grădini, erau undeva
prin apropiere, dar ce puteau face? Să tragă în mulțime, la în-
tîmplare? „Tu-ți parastasul mătii, de rahat bătrîn!” — se gîndi,
ușor amețit. De ce n-ai venit tu? Lucruri care..

— Vrem piine!

— Petru Groza și poporul!

— Bine, zise Ardeleanu, undeva printre oameni, foarte bine.

Nici Picu nu era în apele lui. Stătea lingă steag și, drept în
fața lui, o mulțime de ochi. Parcă ar fi fost gol, plin de bube.
Cloambeș se mistuise. Se temea de Mitru, poate. Il cuprinsese ciuda.
Și Găvril a Ursului, tras deoparte, tot cu mîinile în buzunare, se
uită, curge-i-ar ochii amîndoi. Și boul ăsta cu glas subțire, ce in-
drugă?

— ...frați romîni, dacă ne lăsăm duși de nas de comuniști,
ajungem rău, că ei vreau să ne momescă..

— Cu ce? Cu pămînt? Momiți-ne tu cu pămînt, se răsti Pavel
Mitușca, care ieșise în față de tot, singur, și era tare fericit că-l
vede toată lumea.

— Am să vă lămuresc. Pămîntul nostru iubit romînesc care de
veacuri... udat... cu sînge..

— Fugi iute în primărie și adă un scaun, îl împinse Ardeleanu
pe un flăcău de lingă el, dar repede, mă!

Rîdea, era bine; Jurca o să fie mulțumit. Oamenii încep să-și
piardă răbdarea. Il făcu semn lui George și, cînd flăcăul veni cu
scaunul, Ardeleanu, liniștit, îl luă, veni aproape pînă în fața lui
Spinanțiu, îl puse jos, se urcă pe el, și, făcîndu-și palmele plinie,
strigă:

— Oameni buni! Domnul director Teodorescu..

— Trăiască! țipă Pavel Bitușca.

— ..o să vă spună el.. Pofțiți.

George se urcă liniștit pe scaun. De jos, Spinanțiu se uită la el,
cu gura căscată, uluit.

— Reforma agrară, hotărîtă de guvernul democratic prevede
că se expropriează tot ce trece peste cincizeci de hectare. Moșia
„Hodaia” are patru sute treizeci și opt de lugăre. Ea nu mai este
a cetățeanului Romulus Papp, ci a foștilor soldați, a văduvelor de
război și a săracilor din satul Lunca, în a cărui hotar se găsește..

— Urraaa! zbiră Ardeleanu și, după el, toți.

— Toate vorbele sînt de prisos! Listele s-au întocmit; astăzi
vom trimite după un inginer hotarnic să facă măsurătorile. Se
între cu plugurile în moșia baronului!

MI-I DRAG

În țara albelor izvoare
În țara vechilor Carpați
Mi-i dragă fiecare floare,
Și codrii-a treacă cufundați.
Și fiecare spic bălai
Scăldat cu-a frunților sudoare.
Și-albastrul stelelor alai
În nopțile tulburătoare,
Și-a Huedoarei bogăție
În mari furnale plămădită,
Și apa Bistriței zglobie,
Și ochii tăi adinați, iubite,
Și pământeanul iscusit
Ce dătuie pe-al vremii cer
Cu brațul mult nebiruit
Înlăptări care nu pier,
Și visurile-nălțătoare,
Și cîntul mîilor de frați...
...În țara albelor izvoare
În țara vechilor Carpați!

Sorin Comăniță

Sfat agricol

Cum trebuie îngrijite semănăturile de toamnă

Imediat ce timpul se încălzește trebuie să se cerceteze starea semănăturilor și felul cum au iernat. Dacă au ieșit slab din iarnă, (sub 200 fire pe fiecare metru pătrat) se iau măsuri pentru a ajuta creșterea și înfrățirea. În acest scop se dau ca îngrășămint suplimentar azotatul de amoniu în cantitate de 100—150 kg. la hectar. Ca îngrășămint se mai recomandă mrișița sau gunoial de grajd, bine fermentat. Îngrășarea suplimentară se recomandă mai ales acolo unde cerealele s-au semănat după plante ce sărăcesc pământul în substanțe hrănitoare (cum este de exemplu porumbul).

Dacă semănăturile sînt înfrățite prea mult sau pământul este bătătorit, se grăpează. Grăpatul se face de-a curmezișul rîndurilor. În felul acesta colții grapei nu scot din pământ mai mult de 5—6 la sută din plante. Nu se grăpează semănăturile rare sau cele descălfate. Cînd crusta este subțire grăpatul se face cu grapa cu colți. După ce crusta s-a întărit se folosesc grapa stelată sau tăvălugii stelați sau dințași. Aceștia înaintază prin rostogolire și sparg crusta fără a dezrădăcina plantele.

Semănăturile descălfate, (cu modul de înfrățire descoperit) se tăvălugesc cu tăvălugii nevezi sau grape stelate. În felul acesta plantele sînt presate pe pământul reavăn, pe care se fixează pentru a-și putea continua creșterea.

Uneori, în timpul primăverii, apa provenită din ploa sau din topirea zăpezilor bălățește la suprafața ogorului. Din cauza apei bălățite și a lipsei de aer plantele se îngălbenesc și pot pieri. Chiar dacă apa se evaporă după câteva zile, pământul rămîne încă mult timp rece și umed. Prin evaporare, o dată cu apa, se pierde și o mare parte din substanțele ce sînt folosite ca hrană pentru plante, în special nitrati. De aceea, în aceste cazuri trebuie luate măsuri grabnice pentru scurgerea apei de pe ogor. În acest scop, din locul unde bălățește apa se sapă șanțuri îndreptate către marginile mai joase ale ogorului. Distanța între șanțuri poate fi de aproximativ 3 metri.

O dată cu încălzirea timpului încep să-și facă apariția dăunătorii culturilor. Dintre aceștia cel mai des întîlnit și mai periculos în această perioadă este gîndacul ghebos (Zabrus). Atacul gîndacului ghebos este foarte ușor de recunoscut. Larvele lui mestecă frunzele tinerelor plante, sugîndu-le seva. Ca urmare frunzele se îngălbenesc, se îngălbenesc și plantele pier. La o cercetare mai atentă, larvele pot fi descoperite în galeziile lor săpate în pământ.

Atacul gîndacului ghebos se întîlnește mai ales pe ogoarele unde au fost cultivate păioase mai mulți ani la rînd. Pentru combaterea lui, se izolează suprafețele atacate cu

ajutorul șanțurilor și se tratează cu hexacloran sau nitroxan. Se face o soluție de trei părți hexacloran sau nitroxan la o sută părți apă din care se dau cîte 30 kg. la hectar numai pe locurile atacate.

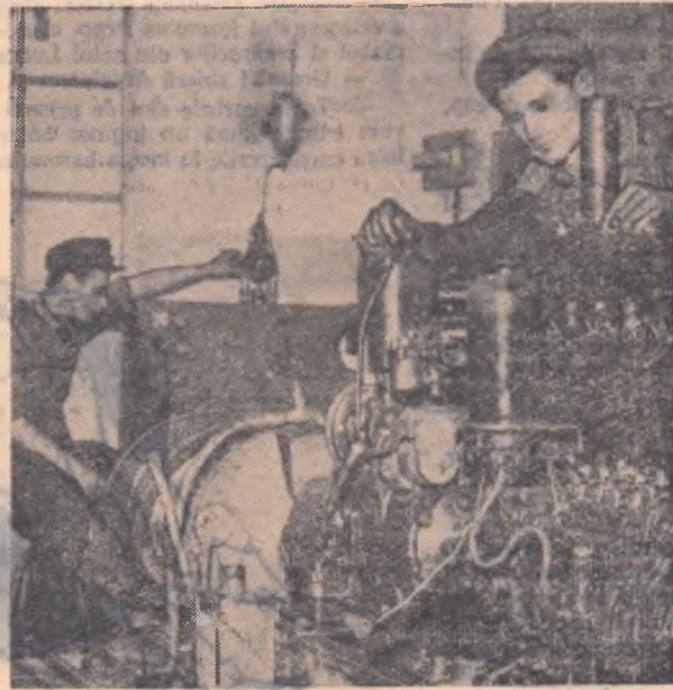
Ing. Maria Preda

FILIAȘI, FEBRUARIE 1958. Prin ferestra deschisă a biroului directorului S.M.T. răzbat

pină aici duduital motoarelor în rodaj, strigătele tractoriștilor, bubuiturile surde și regulate din atelierul mecanic. În camera alăturată sună telefonul. Șeful de brigadă Ilie Dumitrescu dă de veste că din ceasul acela brigada a pus plugurile în brazdă pe terenurile cooperativei agricole de producție cu rentă din comuna Goești. Cele dintii arături ale anului 1958...

— Vă rugăm — ne-am adresat directorului tov. Gheorghe Stănoiu — să ne vorbiți despre contractele de lucrări pe anul 1958, încheiate pînă acum de Stațiunea dumneavoastră de Mașini și Tractoare.

— Toamna anului 1957 și această lună și jumătate din anul 1958, — ne relatează tov. Stănoiu — ne-au pus în grea încurcătură. Peste tot în cele două raioane pe care le deservim — este vorba de raionul Filiași și raionul Amaradia — s-au înregistrat masive înscrieri în gospodăriile colective, în cooperativele agricole de producție cu rentă, în întovărășirile vechi și noi, așa

Aproplerea primăverii a grăbit pregătirile pentru lucrările agricole. Iată în fotografie pe mecanicii agricoli Eugen Fătuleț și Florea Teodorescu de la S.M.T. Hărman, regiunea Stalin, executînd rodajul materialelor.

DE PRIN SATE ADUNATE

La cercul agrozootehnic din G.A.C. „I. C. Frimu”, comuna Vulcan, regiunea Stalin, inginerul agronom Toma Cardoș explică țăranilor colectivști cum se încearcă umiditatea semințelor.

PORNESC TRACTOARELE

că am fost nevoiți să lărgim planul de lucrări cu peste 1.000 de hectare față de 1957.

Două mari greutatea ne stăteau în față: parcul de mașini și tractoare prea mic pentru atîtea lucrări și lipsa de cadre bine pregătite care să conducă aceste mașini. La cererile noastre am primit de curînd încă 11 tractoare noi cu utilajul necesar și am rezolvat pe jumătate problema tractoriștilor în sensul că ne-au venit din armată, unde și-au îndeplinit stagiul militar, 11 tractoriști care au învățat meseria în stațiunea noastră, precum și alți vreo 15 tractoriști formați în cadrele oștirii. Cu acest efectiv lărgit de oameni și mașini am pornit la acțiunea de încheiere de contracte pe 1958, acțiune realizată pînă în ziua de 15 februarie în procent de 70 la sută.

— De ce numai atît? — Mă așteptam la această întrebare. V-am spus mai înainte că stațiunea noastră deserveste două raioane. Unele comune sînt așezate la o depărtare de peste 100 de kilometri de stațiune, ca de pildă cooperativa agricolă de pro-

ducție cu rentă din comuna Cordești, raionul Amaradia sau la 60 de kilometri, cum e cooperativa agricolă de producție cu rentă din comuna Goești. În aceste comune, precum și în satele învecinate lor unde au luat ființă noi unități agricole socialiste, în această iarnă contractele de lucrări pe 1958 vor fi încheiate o dată cu sosirea brigăzilor de tractoare pe teren. Trebuie să vă spun că o dată plecate din stațiune aceste brigăzi nu se mai întorc decît la iarnă.

Pe de altă parte țîn să vă mai spun că aproape zilnic primim vești despre înființarea altor unități socialiste care cer să încheie contracte de lucrări cu noi.

— Ce ne puteți spune despre unele măsuri tehnico-organizatorice luate de S.M.T. pentru o mai bună desfășurare a muncii?

— Este o întrebare mai grea. Dar voi căuta să fiu foarte limpede. Anul trecut brigăzile de tractoare plecate în campanie au avut de întîmpinat unele greutatea, pe care în acest an sîntem hotărîți să le înlăturăm. În primul rînd, problema hranei tractoriștilor. Comunele fiind atît de depărtate nu putem asigura hrană proaspătă și caldă tuturor brigăzilor. Anul acesta multe gospodării colective și cooperative agricole de producție cu rente și-au luat angajamentul să asigure tractoriștilor, contra cost, mincare caldă, gătită în sat.

Ni s-a mai întîmplat ca la G.A.C. Coțofenii din Față, o parte din terenuri să fie inundate de Jiu. Din această pricină, am avut dificultăți pentru că nu ne-am putut îndeplini planul de lucrări și colectivității au avut pierderi de recolte. În primăvara aceasta, la propunerile noastre, colectivității au hotărît să îndiguiască porțiunea de teren inundabilă pe o întindere de circa 400 metri și cît ne va sta în puteri îi vom ajuta și noi.

— După cît am putut vedea, nu vă faceți prea mari probleme în legătură cu eventualele stricăciuni ale mașinilor pe cîmp. Ce vă face să fiți așa de liniștiți?

— Chiar fără griji nu sîntem noi. Însă din iarna aceasta am trecut la o nouă organizare în ceea ce privește întreține-

rea mașinilor. Dacă înainte tractoriștii erau doar conducători de mașini, reparațiile căzînd în sarcina echipelor care lucrează în atelier, de acum înainte fiecare brigadă întoarsă în stațiune devine o echipă de reparații, iar fiecare tractorist își repară tractorul său sub directa supraveghere a șefului de brigadă ajuns alci, în atelier, șef al echipei de reparații. Această nouă organizare a muncii în campania de reparații ne-a înlesnit să depășim termenele prevăzute pentru reparația unui tractor și în același timp să ne dea garanția că tractoarele sînt reparate cu cea mai mare conștiinciozitate de oamenii care le și conduc.

— Cum vă sprijină statul rile populare comunale în munca de încheiere a contractelor?

— Foarte mult. Sînt comune unde această sarcină a trecut în întregime în grija sfaturilor populare. Întîlnim, nu vorbă, și comune unde sfaturile populare n-au întreprins nici o acțiune în vederea reînnoirii vechilor contracte sau de încheiere a contractelor noi, de pildă, în comuna Brădești unde sînt două întovărășiri care nici pînă astăzi nu s-au hotărît dacă să încheie ori nu contract cu S.M.T.-u pentru lucrările agricole.

În schimb la Răcarii de Sus și în satul Beharca unde în întovărășiri au contractat mar cantități de cereale cu statul sfaturile populare ne-au ceru un delegat care să stea mult în aceste comune pentru a întocmi pe loc formele de contractare cu S.M.T.-ul și a lua măsuri din timp pentru asigurarea unei cit mai bune desfășurări a muncii ce voi fi efectuate de S.M.T....

Nu l-am mai putut țîn de vorbă pe tovarășul director al Stațiunii de Mașini și Tractoare Filiași. U nou convoi de tractoare pornea din stațiune să-și facă rodajul. Directorul ținea mul să-l însoțească. Am plecat împreună și de-a stînga șoselei, în soarele primăvăratic al acestui neobișnuit februarie, păreau să ne cheme...

Gh. Florescu

De pe tot globul De pe tot globul

O CONTRIBUȚIE DE SEAMĂ LA ÎNTĂRIREA PRIETENIEI ROMÎNO-UNGARE

(Urmare din pag. 1-a)

popoarelor noastre, miliează neobosit pentru întărirea unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pentru apărarea purității marxist-leniniste, luptând activ împotriva revizionismului.

Vizița conducătorilor R.P. Ungare în țara noastră, constituie o importantă contribuție la consolidarea și întărirea prieteniei dintre cele două popoare, o contribuție de seamă la întărirea păcii între popoare și a unității indisolubile a lagărului socialist. Sub steagul socialismului și al păcii, popoarele noastre, alături de celelalte popoare ale țărilor socialiste, vor repurta noi și noi succese în construirea socialismului, apărarea păcii și asigurarea bunăstării poporului muncitor.

Înălții oaspeți, solii poporului frate ungar, au întreprins o călătorie prin țara noastră. Iașul, bătrâna cetate a Moldovei, a îmbrăcat fele acestea straie de sărbătoare. În piața gării, peste 30.000 de cetățeni-muncitori, țărani din comunele învecinate, intelectuali — au venit

să-și exprime bucuria de a avea în mijlocul lor pe solii poporului ungar, cu care poporul nostru este înrădit în aceleași năzuinți și aceleași țeluri — construirea socialismului și apărarea păcii.

Convoiu mașinilor străbate străzile Iașului. Pretutindeni oaspeții sînt întâmpinați cu căldură de populație. Delegația a vizitat apoi fabrica de antibiotice din Iași, creație a regimului democrat popular.

Trenul prieteniei merge mai departe, străbătînd plaiurile Moldovei. Oprindu-se la Roman, delegația este întâmpinată cu același entuziasm, cu aceeași ospitalitate caldă, devenită proverbială, cu care poporul nostru își întâmpină bucuos, prietenii. La Roman, solii poporului ungar au vizitat marele laminor, intrat în funcțiune anul trecut, construit cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Marți dimineața, delegația R. P. Ungare a sosit la Tirgu Mureș. Miile de oameni din Regiunea Autonomă Maghiară veniți în întâmpinarea delegației au manifestat îndelung pentru prietenia între R. P. Romînă și R. P. Ungară, pentru frăția celor două popoare.

CRONICĂ ELECTORALĂ EXTERNĂ

U. R. S. S.

Zilele acestea s-a încheiat întocmirea listelor de alegători pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Pe liste au fost înscrși aproximativ 131 milioane de alegători, ceea ce reprezintă circa două treimi din întreaga populație a țării.

R. P. F. Iugoslavia

În întreaga țară se fac pregătiri intense pentru alegerile de deputați în Skupșcina Populară Federativă și în Skupșcinile republicane. Președintele R.P.F.I., Iosip Broz-Tito a fost propus candidat în alegerile de deputați pentru Skupșcina Populară Federativă în circumscripția electorală Racovița, din Belgrad.

Franța

În circumscripția a doua electorală din Marsilia, candidatul comunist Pierre Doize, întrunind majoritatea voturilor, a fost ales în departamentul Bouches-du-Rhone, pe locul deținut și înainte de un deputat comunist care a decedat în urmă cu trei luni.

Anglia

La Rochdale au avut loc alegeri parțiale pentru completarea unui loc vacant în Camera Comunelor. Majoritatea covârșitoare a cetățenilor a votat pentru candidatul laburist. Comentînd cauzele înfrîngerii conservatorilor, ziarul „Daily Express” scrie: „Una din cauzele principale ale înfrîngerii de la Rochdale constă în faptul că opinia publică este nemulțumită de politica guvernului în problema înarmării și consideră că Anglia nu are nevoie de bombe cu hidrogen și de baze pentru arme rachetă”.

„Olandezul zburător”

Poporul indonezian duce o luptă susținută pentru alungarea definitivă a colonialiștilor olandezi, care dețineau încă pozițiile în economia Indoneziei, după ce aceasta și-a cucerit independența națională

Primind un meritat picior în spate, Se vede domnul colonizator „Artist”, interpretînd (în realitate) Pe... „Olandezul zburător”. (Desen de Schmidt din „BERLINER ZEITUNG”).

CE SE ÎNTÎMPLĂ ÎN INDONEZIA

În Indonezia, țara mirodeniilor și a nenumăratelor insule, avînd o populație de peste 80 de milioane de locuitori, s-au petrecut, în ultimul timp, evenimente deosebit de însemnate.

Scăpat nu de mult de asuprirea colonialiștilor olandezi, poporul indonezian a început construirea unei vieți libere, independente. O parte din poporul indonezian însă se află încă sub cîmpire olandeză în Irianul de Vest — teritoriu care aparține de milenii Indoneziei. Pentru eliberarea definitivă a întregii țări, guvernul indonezian a dus o luptă susținută împotriva colonialiștilor olandezi, cuibăriți în Irianul de Vest, luînd o serie de măsuri menite să lovească în marii monopolști străini care controlau încă o bună parte din economiile țării.

Aceste măsuri și reforme cu pronunțat caracter popular, democratic, n-au fost pe placul colonialiștilor olandezi și a susținătorilor acestora, monopolști americani. În același timp, o serie de elemente reacționare și corupte, legate de interesele colonialiștilor, căutînd să submineze unitatea țării prin comploturi, dezordini sau lovituri de stat, au constituit în Sumatra Centrală și în Celebesul de Nord un „guvern” separat, rebel.

Guvernul central de la Djakarta a luat măsuri drastice împotriva rebelilor. Astfel, ofițerii din cadrul așa zisului „guvern” din Sumatra Centrală au fost excluși din cadrele armatei și s-a ordonat arestarea lor. Șeful statului major al marinei militare indoneziane a interzis ca vreo navă să intre sau să părăsească porturile din Sumatra Centrală, iar șeful statului major al aviației a decretat spațiul aerian din nordul Celebesului interzis avioanelor străine. Președintele Sukarno, care s-a întors de curînd în țară dintr-o călătorie, a declarat că aprobă întru totul măsurile ferme, rapide și tactice luate în lipsa lui de către guvern și conducerea armatei în scopul asigurării securității poporului și unității țării.

Acțiunile clicii separatiste din Sumatra Centrală și Celebesul de Nord au provocat o profundă indignare și dezaprobare în rândurile populației indoneziane. Astfel, în întreaga țară au avut loc mitinguri

și demonstrații de solidaritate cu guvernul central de la Djakarta. De asemenea, autoritățile insulelor Moluce și cele din Sumatra de Nord au hotărît să interzică orice legătură comercială și telegrafică cu clicii rebelilor. Aidit, secretarul general al Partidului Comunist din Indonezia, a făcut o declarație în care a chemat poporul indonezian să ajute guvernul să învingă actualele dificultăți și să înăbușe activitatea elementelor trădătoare din Sumatra Centrală.

Guvernul Indoneziei, unul din inițiatorii Conferinței de la Bandung și adeptul hotărît al coexistenței pașnice, se bucură din plin de încrederea și sprijinul întregului popor indonezian. De asemenea, politica guvernului indonezian este salutată cu căldură de toate popoarele iubitoare de pace, care condamnă cu indignare amestecul grosolan al colonialiștilor în treburile interne ale Indoneziei, amestec care încurajează activitatea reacționară a clicii separatiste. Poporul nostru privește cu simpatie lupta dreaptă a poporului indonezian împotriva oricăror dezordini sau comploturi, împotriva oricăror trădători care ar încerca să zdruncine unitatea și independența țării sale.

Petre Popa

PE SCURT

● La 21 februarie, în Egipt și Siria s-a desfășurat un plebiscit în legătură cu unirea celor două state și crearea Republicii Arabe Unite. Atît în Egipt cît și în Siria, majoritatea covârșitoare a alegătorilor s-a pronunțat în favoarea unirii, iar ca președinte al Republicii Arabe Unite a fost ales Gamal Abdel Nasser.

● A doua zi, după desfășurarea plebiscitului în Egipt și Siria, la Bagdad și în alte orașe din Irak au avut loc demonstrații de masă. Demonstrații au cerut ieșirea imediată a Irakului din pactul de la Bagdad și din Statul Federal Arab și alăturarea Irakului, pe bază de federație, la Republica Arabă Unită.

● Conform hotărîrii Consiliului permanent de solidaritate a popoarelor Asiei și Africii, ziua de 1 martie a fost proclamată zi de luptă pentru interzicerea armei atomice.

Înălții oaspeți împreună cu conducătorii de partid și de stat romîni sînt aclamați cu căldură de cetățenii orașului Iași.

Delegația guvernamentală și de partid a R. P. Ungare în frunte cu tov. Kadar Janos în mijlocul muncitorilor de la fabrica „Simo Geza” din Tirgu-Mureș

Alegerile DE ALTĂDATĂ

— Frați țărani... În spatele nostru stă o glorioasă tradiție de luptă!...
(Desen de A. CLENCIU)

Un agent fără pereche

Îi căsunase lui Tase să se facă primar. De când i se cuibărise gândul ăsta sub căciulă, Tase nu mai stătea pe lângă casă. Se scula de dimineață și pleca în „propagandă electorală”, la sediu. Sediul era circiuma lui Niță Filfău, cea mai prăpădită din sat. Ai de la putere nu călcau pe-acolo. Se-ntruneau în centru, la domnul Fănică. Dacă nu s-ar fi știut că domnul Fănică era frate bun cu primarul, nimeni n-ar fi putut spune repede care-i era celălalt nume. Pe firma vopsită proaspăt în fiecare primăvară, de paști, nu scria decât atât: „LA FĂNICĂ”.

Pe Tase nu-l ținea cureaua să meargă la Fănică. N-avea finanțe. Cum să faci propagandă, fără finanțe?

— Eu zic, Tase neică! să te lași păgubaș — l-a sfătuit Niță Filfău, când i-a aflat ambiția.

— Să fiu al dracului dacă mă las! — i-a răspuns Tase.

— Aștia e tari, mă taică!

— O fi, da' e oți. Știi cum îi dau peste cap? Habar n-ai dumneata.

— Păi n-ai oameni.

— O să am. Deocamdată, nu-mi trebuie decât unu. Am eu politica mea, ce știi dumneata!

După ce i-a explicat circiu-

marului cam cum ar deveni cu politica lui, au căzut de acord să înceapă propaganda. Trebuia găsit omul, singurul om de care, conform planului lui Tase, era nevoie. Acest om s-a ivit imediat în persoana, ce e drept cam pricăjită, a lui Ilie Pipirică, client vechi la Niță, deși nu știa nici pînă în clipa aia cât costă dorobanțul de rachiu. El bea pe ouă. Un ou, un dorobanț.

— Mă, Pipirică, mă! Vrei, taică, să facem o afacere? — îl întreabă circiumarul.

— Ce afacere?

— Uite, să fii agent electoral.

— Da' care e ciștig' meu din asta?

— Ei, care!

Niță îi explică, făcându-i cu ochiul:

— Îi mai lași nevestii ouăle prin cuibare..

— Și pe cine să subțiu?

— Uite, pe Tase.

S-au înțeles. Tase i-a spus ce are de făcut: Duminică, la adunarea dinaintea de alegeri, în timp ce ai de la putere vor vorbi, el, Pipirică, să strige așa: „Trăiască primarul care ne face două școli!” Asta de cîteva ori. Și pe urmă, bomba: „Trăiască Tase!”

Vorbele astea erau cu cîntec. Arătau, pe de o parte, că pri-

marul de la putere nu făcuse școala pe care o promisese înainte de a fi ales, adică puneau degetul pe bubă, iar pe de alta anunțau satul că s-a găsit un primar mult mai larg la inimă decât cel de pînă atunci. După socoteala lui Tase, satul, la aceste vorbe, n-avea altceva de făcut decât să-l ia în brațe și să strige: „Asta e!”

Duminică. Adunare în piața satului, lângă circiuma lui Fănică. Vorbesc aia:

— Așa, și pe dincolo, cum spuneam..

— Trăiască primarul care ne face două școli! — strigă Pipirică din mulțime, ridicînd bastonul, să se vadă unde se află.

Nimeni nu pricepe ce va să zică asta. Nici cei urcați pe mese, care-i dau înainte:

— C-o fi, c-o păți, știți dumneavoastră..

— Trăiască primarul care ne face două școli! — se aude iar glasul lui Pipirică. Undeva, la margine de tot, Niță șoptește în urechea lui Tase:

— Bravo om! Să știi c-o să iasă din el un agent electoral fără pereche.

— Trăiască primarul care ne face două școli! — le întărește Pipirică încăodată convingerea celor doi. Apoi, deodată, bomba:

— Trăiască Tase!

În clipa aceea, în locul unde i se văzuse bastonul, apărură Pipirică, luat de cineva pe umeri. Făcea semn prin aer și striga inebunit:

— Trăiască Tase! Trăiască Tase!

Se trezi aruncat pe tribună.

— Acu-i acu' — șopti Tase la urechea lui Niță.

— Nu ți-am spus eu? O să facem din ăsta un agent! Ia uită-te!

Pipirică ridicase bastonul și mai sus, pregătindu-se pentru o nouă strigătură:

— Trăiască..

Dar chiar atunci, mina lui domnu' Fănică îl înhătă de păr și începu să-l zgîlție:

— Cine, mă, să trăiască? Mai zi o dată, anafura mă-tii, că nu mai pleci de-aici!

Și vocea lui Pipirică se auzi din nou:

— Trăiască primarul.. fratele lui domnu' Fănică!

Stelian Filip

— Măi copile, tu știi că m-au ales primar?
— Urta! Inseamnă că o să trec și eu clasa, tată!

(Desen de H. LERU)

Uite-așa era odată...

Șapte gazde și-un găzdoi
Reață stau lângă butoi
Prezidați de domn' primar,
În pridvor la circiumar.

La primare în pridvor...
Nici tu grajd, nici tu podej
Ci... primarului coteț.
Toba sună, grajd se gata

E consiliul comunal.
Și tot bind cite-un poc!

Hotărâs: pentru norod:
— Fraților, să facem pod.
Pod cum n'a mai fost în sat.
— Ura! Gata! S-a votat!
— Și un grajd, neapărat,

Pentru taurul bălțat!
— Ca să prevenim vre-un foc,
Pompă vrem!
— Votat pe loc!

— Să mutăm pășunea-n deal...
— Bine! Toarnă un pocal!..

Toba sună și răsună
Pe sătenii mi ți-i adună,
Cară lemnele de zor

Nou-nouț, dar... e n poiată
De consilier găzdoi
Cu curcani și zece boi.
Iară taurul bălțat
Șade... cu chirie-n sat.
E și pompă pentru foc
Dar în sat nu are loc:
O ține domn' circiumar
Ca să stingă cu ea var.
Stinge-ntr-una, ce mai chin,
Ziua var și noaptea.. vin.

Și pășunea s-a mutat.
Iară vitele din sat
Pasc ce pot, pasc și scaieji
Lângă sat, fi'ndcă vedeți
Unde iarba e mai grasă
Paște turma cea aleasă
A consilierilor
Ce se zbat... „pentru popor”.

Uite-așa era odată
Cînd bătea toba prin sat.
S-aduna consiliu'n'păr

Curgea vinul la ciubar
Și îmi tot votau de zor
Pentru sufletele lor.
Iar sătenii, ce mai vorbă
Luau... praful de pe tobă.

S. Sigartău

NEDUMERIRE

Bunicul povestea c-odinioară
S-a petrecut în sat ceva ciudat:
Pe-o zi cu soare cald, în primăvară
S-a constatat că apa a-nghetăt.

Găinile n-au mai ouat o lună
Iar cîinii înspre noaptea urlau.
S-au speriat sătenii: — Nu-l a bună!
Ce s-a-ntîmpiat? — cu toți se întrebau.

Și s-a aflat: un candidat local
Ținuse un discurs electoral!

Ion Ruș

— Ce facem dom' primar că nu vor oamenii să te meargă?
— Te privește. A poruncit boierul să fii ales tot eu.

((Desen de N. CLAUDIU))